

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1256/2020
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Николић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Станиша Стаменковић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4204/19 од 22.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4204/19 од 22.10.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врању П 2653/18 од 17.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди, према туженом, да је тужиоца сметао у праву својине старог оградног зида који се налази на парцели тужиоца к.п. .. КО ..., на тај начин што је дана 27.10.2014. године озидао део зида, у мерама и границама: западно од парцеле тужиоца к.п. .. у дужини од 1,40 м; источно до парцеле туженог к.п. бр. .. у дужини од 1,40м; северно до парцеле тужиоца и део оградног зида од 0,70м; јужно до парцеле тужиоца и дела оградног зида од 0,70м; и то тако што је исти озидао са 14 редова старих цигли на које је поставио греде и црепове, те да се наложи туженом да наведене озидане цигле уклони, као и греде и црепове са наведеног дела парцеле тужиоца и постојећег зида и да се убудуће уздржава од оваквог и сличног сметања. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.950,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 4204/19 од 22.10.2019. године, ставом првим изреке, укинуо пресуду Основног суда у Врању П 2653/18 од 17.09.2018. године и пресудио тако што је одбио захтев тужиоца којим је тражио да се утврди, према туженом, да је тужиоца сметао у праву својине старог оградног зида који се налази на парцели тужиоца к.п. .. КО ..., на тај начин што је дана 27.10.2014. године озидао део зида у мерама и границама наведеним у ставу првом изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.798,00 динара, са законском затезном каматом, почев од извршности пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/2018), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом четвртим те одредба Закона, прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ од из става 1. овог члана. У смислу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда, којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужилац је тужбу, ради чинидбе, суду поднео дана 24.11.2014. године, а вредност предмета спора је 5.000,00 динара који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. То значи да је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у ком је, сходно цитираној одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, искључено право на изјављивање ревизије. Нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, јер се та одредба Закона може да примени само кад се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом Закона о парничном поступку или посебним законом одређено да ревизија против одлуке, у тој врсти спорова није дозвољена, што је овде случај.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци овог решења донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**